

[Ministeren for offentlige arbejder]

skal da ikke skjule, at en situation som den, vi i øjeblikket befinder os i, skabt alene af flyvelederne, er en situation, som er alt andet end gunstig for SAS.

Jeg har i øvrigt også haft kontakt til SAS' styrelse og til SAS' direktion, og via disse kontakter har jeg kun grund til at antage, at jeg har fuld opbakning fra SAS' side til den holdning, jeg har indtaget under denne flyveledersituation; andet indtryk kan jeg i hvert fald ikke få.

Hr. Ivar Hansen spørger så også om, hvornår indenrigsflyvningen vil blive normaliseret. Ja, det er jeg i hvert fald ikke i stand til at give noget konkret svar på i denne aftentime.

Så udtaler hr. Ivar Hansen, at eventuelle ændringer i luftfartsloven må fremskyndes. Det, jeg har tilkendegivet forleden i en besvarelse af visse spørgsmål fra udvalget om offentlige arbejder, er, at vi må ind i overvejelser om, hvorvidt vi i næste samling skal søge luftfartsloven ændret på de omtalte områder. Det kræver immervæk folketingets medvirken, og det er i hvert fald ikke noget, der kan ske her i sommertiden, hvor tinget ikke holder møde. Det forudsætter altså, at der er mødevirksomhed til i huset. Men hvis der skal ændringer til – og det er der ikke taget endelig stilling til – synes jeg, det vil være meget hurtigt, hvis det kan ske i næste samling, og det synes jeg vi bør holde os til.

Hr. Grove var også inde på spørgsmålet om SAS' stilling. Det har jeg svaret på, og jeg skal ikke gentage, hvad jeg har sagt herom.

Hr. Dohrmann efterlyste en bekræftelse eller afkræftelse fra min side på en oplysning om, at to luftfartsselskaber her på det allersejeste skulle have forlagt deres mellemlandinger til andre lufthavne. Hertil kan jeg sige, at der ifølge oplysninger, som er tilgået mig for et øjeblik siden, ikke er tale om noget sådant.

Hr. Dohrmann og for den sags skyld også andre ordførere har været inde på visse organisatoriske spørgsmål. Må jeg i den anledning blot minde om, at den forhandlingsret, der var tale om fra min side, en forhandlingsret, der for flyveledernes vedkommende ligger i CO II, er en forhandlingsret, der har sin baggrund i tjenestemandsløven, og det er i hvert fald noget, som jeg er nødsaget til at

efterleve, og som også andre ministre må efterleve.

Hr. Bilgrav-Nielsen gjorde den bemærkning, at skal vi ud af situationen, kræves det, at parterne kan tale sammen. For at den udtalelse ikke skal efterlade det indtryk, at flyvelederne og jeg ikke kan tale sammen, vil jeg gerne på den givne foranledning meget klart tilkendegive, at flyvelederne og jeg hele tiden har været i stand til at tale sammen. Jeg kan føje til, at vi også har forstået hinandens sprog, og vi vil også fremover være i stand til at tale sammen om de problemer, som vi har liggende foran os. Det er jeg ikke i tvivl om, og jeg kender flyvelederne så godt, at jeg kan sige, de heller ikke er i tvivl om det.

Så gjorde hr. Bilgrav-Nielsen også nogle bemærkninger om SAS' og Danairs nødplan, og selv om det er et SAS- og Danairanliggende, vil jeg alligevel på baggrund af hr. Bilgrav-Nielsens bemærkninger herom ikke undlade at tilkendegive, at hvis denne situation fortsætter blot nogle få dage længere, vil jeg for mit eget vedkommende i hvert fald ikke udelukke, at det for SAS-Danair kan blive nødvendigt at stramme nødplanen yderligere til. Dermed være ikke sagt, at det sker, for det er jo et SAS-Danair-anliggende.

Hr. Bilgrav-Nielsen spurgte mig også om, hvori flyveledernes aktion eller utilfredshed med de ændrede uddannelsesregler består. Stående over for dette spørgsmål vil jeg gerne gøre den bemærkning, at flyvelederne utallige gange over for mig har tilkendegivet, at det er aldeles uforvarligt at gennemføre de ændringer, som vi her er i gang med at gennemføre. Dertil har jeg sagt, at jeg med de oplysninger, jeg er i besiddelse af fra luftfartsvæsenet, i hvert fald ikke er i tvivl om, at det vil være forsvarligt at ændre uddannelsesreglerne efter den retningslinje, som det nu sker.

Når det er sagt, vil jeg gerne tilkendegive – og det er aldeles for egen regning – at når jeg har drøftet disse ting med flyvelederne, er jeg altså blevet bibragt det indtryk – det kan så være forkert – at flyvelederne ser en mulighed for via uddannelsesområdet og via diskussionerne om uddannelsesreglerne også at føre visse former for fagforeningspolitik. Jeg kan forstå, det er mere i hr. Ivar Hansens og hr. Groves smag, end det er i min.